

Arrest

nr. 283 398 van 17 januari 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 mei 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VALCKE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 4 mei 2020 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 15 september 2021 een beslissing waarbij de hiervoor vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. De Raad vernietigde deze beslissing in zijn arrest nr. nr. 271 379 van 19 april 2022.

1.3. Op 18 mei 2022 nam de gemachtigde een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag andermaal onontvankelijk werd verklaard. Deze beslissing werd door verzoekster aangevochten met een beroep dat bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 277 355.

1.4. Ook op 18 mei 2022 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Aan verzoekster wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving, om de volgende reden:

“Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort, noch van een geldig visum.”

Het beroep dat verzoekster had ingediend tegen de onder punt 1.3 vermelde beslissing, werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 283 394 van 17 januari 2023.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel luidt als volgt:

*“- Schending van het artikel 7 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van het artikel 74/13 Vw. ;
- Schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet én de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van het artikel 8 E.V.R.M. ;
- Schending van het artikel 7 van het Handvest betreffende de Grondrechten van de Europese Unie ;
- Schending van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en de proportionaliteit
- Schending van het artikel 3 EVRK ;
- Schending van het artikel 22bis GW ;
- Schending van het artikel 24 van het Handvest betreffende de grondrechten van de Europese Unie.*

4.1.

De voorliggende beslissing betreft een bevel om het grondgebied te verlaten.

De bestreden beslissing is uiterst summier gemotiveerd:

“REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort, noch van een geldig visum.

(zie het stuk 1)

De bestreden beslissing is te beschouwen als een beslissing tot verwijdering.

Dit volgt uit de definitie van artikel 1, 6° Vreemdelingenwet :

“6° beslissing tot verwijdering : de beslissing die de illegaliteit van het verblijf van een vreemdeling vaststelt en een terugkeerverplichting oplegt;”

4.2.

Het bestreden bevel werd genomen in uitvoering van het art. 7 Vreemdelingenwet.

Art. 7 Vw. bepaalt dat de hogere rechtsnormen onverminderd gelden:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven.”

4.3.

Het feit dat de verweerster een gebonden bevoegdheid zou hebben bij het afleveren van een bijlage 13quinquies wordt dus zonder meer getemperd en verweerster dient rekening te houden met hogere rechtsnormen.

Dit blijkt uit de bewoordingen van artikel 7 : “Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag ...”

4.4.

Verweerster is bij het afgeven van een bevel om het grondgebied te verlaten eveneens gehouden door het art. 62 Vw. en de motiveringsverplichting eveneens volgende uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Voorname artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

4.5.

Bovendien stelt het artikel 74/13 Vw. uitdrukkelijk dat de verweerster rekening dient te houden met de persoonlijke elementen van het dossier bij ELKE verwijderingsmaatregel:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

(Zie het art. 74/13 Vw.)

De bestreden beslissing van de verweerster valt niet te verzoenen met deze wetsbepaling.

De verzoekster wenst dan ook te wijzen op de rechtspraak van de Raad dewelke beaamt dat verweerster in het licht van art. 74/13 Vw. een individueel onderzoek MOET doen bij het nemen van een verwijderingsmaatregel (RvV 130 247, 26 september 2014).

4.6.

Met betrekking tot de integratie en lopende hogere studies.

De verzoekster verblijft sinds 07.03.2016 ondertussen al meer dan 6 jaar onafgebroken in België.

Zij heeft zich in die tijd volledig geïntegreerd in de Belgische samenleving.

- Scholing

Verzoekster legde verder verschillende bewijzen neer van regelmatig school lopen in België : -zie stuk 2
- Schoolattest Athena Campus Pottelberg 1ste leerjaar-3de graad ASO, schooljaar 2017-2018, school verlaten op 17 oktober ;

- Schoolattest Athena-campus Drie Hofsteden schooljaar 2017-2018 vanaf 17 oktober ;

- Procesverbaal Toelatingsklassenraad TSO sociaal technische wetenschappen ;

- Secundair onderwijs – Oriënteringsattest A ;

- Schoolattest 2de leerjaar van 3de graad TSO ;

- Diploma van secundair onderwijs gegeven op 30 juni 2019.

a.2)

Na het behalen van haar diploma secundair onderwijs heeft de verzoekster hogere studies aangevat.

Hiervoor legde ze volgende bewijzen voor:

- Inschrijvingsbewijs UGent voor academiejaar 2019-2020 (Bachelor of Science in de farmaceutische wetenschappen) ;

- Akkoord verklaring inschrijving als student aan de UGent voor academiejaar 2019-2020 (Bachelor of Science in de farmaceutische wetenschappen.

Verder dient gesteld te worden dat verzoekster op heden nog steeds studeert en voor het academiejaar 2021-2022 is ingeschreven voor de bachelor opleiding Biomedische laboratoriumtechnologie, afstudeerrichting ‘Farmaceutische en biologische laboratoriumtechnologie!

Zij legt hiervoor haar inschrijvingsattest van huidig academiejaar voor.

(zie het stuk 3)

Dit inschrijvingsbewijs werd tevens voorgelegd tijdens de beroepsprocedure 9bis.

Verweerster diende thans kennis te hebben dat verzoekster nog steeds verder studeert!

Dat hier onvoldoende rekening werd gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

- Taal

Zo legde zij in het verzoekschrift 9bis vw de bewijzen en verklaringen voor die het beheersen van de Nederlandse taal aantoont.

Ze legde hiervan volgende bewijzen neer:

- Aanbevelingsbrief van mevrouw J.D.M., vervolgcoach OKAN

“Ik leerde O. kennen in schooljaar 2016-2017, tijdens haar OKAN-traject op athena campus Drie Hofsteden. Ik gaf toen zelf Nederlands aan Ola. Ze stond bij de OKAN-leerkrachten bekend als een goedlachse, sociale, lieve meid met veel motivatie en zin om Nederlandse taal te leren. O. doorliep heel vlot het OKAN-traject door een actieve deelname aan de lessen en een prima studie houding thuis...”

(zie het stuk 2, verzoekschrift 9bis)

- Aanbevelingsbrief van Mevrouw T.S., leerlingen begeleidster:

“Wij hadden graag vermeld dat O. een zeer vriendelijke aangename leerlinge was, die steeds beleefd en vriendelijk was. Ze was ook erg goed ingeburgerd en deed veel inspanningen om heel snel Nederlands te leren. Zo volgde ze ook vrijwillig de taalklas.”

(zie het stuk 2, verzoekschrift 9bis)

- Werk

De verzoekster is werkwillig en heeft al vanaf 2017 verschillende studentenjobs en weekendwerk gedaan als uitzendkracht voor onder meer International Business company (distributeur van bakkerij- en patisserieproducten), Ridder & Hove Patisserie, Huize Tordale (wooncentrum voor kwetsbare jongeren), Sadie-Toast (fabrikant diepgevroren aperitiefhapjes) en Action België bvba. Ze legde hiervoor volgende bewijsstukken voor.

- Arbeidsovereenkomsten uitzendkracht en loonfiches van juli, augustus, oktober, november, december 2017 ;

- Arbeidsovereenkomsten uitzendkracht en loonfiches van januari t.e.m. mei 2018 ;

- Arbeidsovereenkomsten uitzendkracht en loonfiches van april, juli, augustus, september 2019 ;

- Arbeidsovereenkomsten uitzendkracht en loonfiches van september 2020.

Verder is zij altijd werkbereid en legde hiervoor ook verschillende bewijsstukken van studentenjobs voor.

- Netwerk

Verzoekster heeft in België al een heel netwerk van vrienden en kennissen opgebouwd waarmee zij een sterke band onderhoudt. Zij legde hiervan ook verklaringen voor.

Mevrouw A. beschrijft haar relatie met de verzoekster als volgt:

“Beste mevrouw, geachte heer,

Ik ken O. al heel lang van de school. O. is een sociaal meisje, een persoon die wil leven, die een toekomst wilt hebben. Die een goed diploma wilt voor goed werk, die graag leert van de andere ook. Ik zie graag mensen die vooruit willen gaan in hun leven en die niet stoppen ook al komen ze moeilijkheden tegen. Blijven op zichzelf werken. En zij wil hier blijven wonen omdat in ons eigen land er geen leven is. Ik ben ook van Irak en ik weet hoe daar de mensen leven en hoe het is. Daarom zijn we hier komen leven, voor een goede toekomst voor ons en onze kinderen. Ook wij zijn mensen, wij hebben rechten, maar we hebben geen rechten in ons land, maar wel hier in België. Hier kunnen wij in een mooi huis wonen met elektriciteit en water voor altijd. Hier hebben wij de vrijheid. Hier hebbende mensen hulp altijd en overal. Hierdoor hoop ik dat O. de kans krijgt om in dit land te wonen, waar alles is wat een mens nodig heeft.

Met vriendelijke groeten,

[...]

(zie het stuk 2, verzoekschrift 9bis)

4.7. Familiale situatie

Bovendien stelt het artikel 74/13 Vw. uitdrukkelijk dat de verweerster rekening dient te houden met de familiale situatie van het dossier bij ELKE verwijderingsmaatregel:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

(Zie het art. 74/13 Vw.)

De verweerster hield in het bestreden bevel op geen enkele wijze rekening met het familieleven van de verzoekster.

Het respect voor het familieleven en gezinsleven staat niet alleen ingeschreven in het hoger aangehaald artikel 74/13 Vw maar ook in het artikel 8 E.V.R.M. dat rechtstreekse werking heeft :

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Naast het artikel 8 E.V.R.M., wordt het gezinsleven ook gewaarborgd in artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Het Handvest, dat rechtstreekse werking heeft, stelt in het artikel 7 eveneens het volgende:

“De eerbiediging van het privé-leven en van het familie- en gezinsleven: Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn communicatie.”

De beslissing schendt manifest de grondrechten.

Er is immers een effectief familie- en gezinsleven.

Verzoekende partij stelt vast dat de bestreden beslissing op geen enkele wijze rekening houdt met het gezinsleven dat verzoekende partij heeft ontwikkeld tijdens haar verblijf in België, zowel legaal als illegaal.

Verzoekende partij kan niet akkoord gaan hiermee.

Het gezins- en familieleven van de verzoekende partij speelt zich af in België.

Verzoekster woont samen met haar ouders en broer op hetzelfde adres : [...]. Zij vormen thans een kerngezin!

De verweerster kon dienaangaande moeilijk niet op de hoogte zijn van de familiale situatie van verzoekster.

Nergens in de bestreden beslissing kan gelezen worden hoe deze bestreden beslissing rekening houdt met deze gezinssituatie waar de verweerster in ieder geval kennis van heeft!

4.8.

De verzoekster kan via de huidige bestreden beslissing niet weten of, hoe en op welke manier rekening werd gehouden met haar persoonlijke en familiale situatie nu elke motivering ter zake ontbreekt.

Nochtans heeft de verweerster evenzeer de plicht om zorgvuldig te handelen en met alle gegevens in het dossier rekening te houden, evenzeer dient de motivering hier ter zake om de bestreden beslissing te kunnen toetsen aan het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel.

De verweerster heeft echter een standaardbeslissing genomen die op gelijk wie zou kunnen van toepassing zijn.

De bovenstaande rechtsregels worden in de bestreden beslissing dan ook zonder meer geschonden."

2.2. Volgens artikel 8 van de Vreemdelingenwet vermeldt het bevel om het grondgebied te verlaten de bepaling van artikel 7 die werd toegepast. In casu vermeldt het bevel dat toepassing wordt gemaakt van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster betwist niet dat zij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de daartoe vereiste documenten, zodat zij niet aantoonde dat geen toepassing kon worden gemaakt van deze bepaling. Wél stelt zij dat deze motivering niet afdoende zou zijn, omdat geen concrete toetsing werd gedaan aan de elementen in haar dossier.

Het thans bestreden bevel is genomen nadat de verwerende partij een beslissing had genomen waarbij verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard. De beoordeling van de onontvankelijkheid ervan, dit wil zeggen waarin de vraag wordt onderzocht of er buitengewone omstandigheden zijn om de aanvraag in te dienen in België in plaats van in het herkomstland, impliceert het antwoord op de vraag of verzoekster al dan niet naar haar land van herkomst kan terugkeren. Er is dus, voorafgaand aan de thans bestreden beslissing, wel degelijk een onderzoek gevoerd naar de individuele situatie. De verwerende partij heeft dit gedaan op grond van de elementen die verzoekster in haar aanvraag had aangebracht. Alle elementen die verzoekster thans aanhaalt, heeft zij ook in haar aanvraag aangehaald, en de verwerende partij heeft ze betrokken bij de beslissing inzake de onontvankelijkheid van de machtigingsaanvraag. Zo ook het gezinsleven waarop zij thans de nadruk legt. Zo oordeelde de verwerende partij in de onontvankelijkheidsbeslissing dat verzoeksters ouders en broers eveneens illegaal in België verblijven en samen met haar het land moeten verlaten, zodat er geen sprake is van een verbreking van de familiale banden en een schending van het gezinsleven zoals bedoeld in artikel 8 van het EVRM niet aan de orde is.

Uit het voorgaande blijkt dat de verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met het gezinsleven van verzoekster, zoals dat is opgelegd door de artikelen 8 van het EVRM, 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Unie en 74/13 van de Vreemdelingenwet. Verder, in de mate dat verzoekster ook nog wijst op de elementen die raken aan het privéleven waarop zij zich had beroepen in haar machtigingsaanvraag, stelt de Raad vast dat ook deze elementen werden beoordeeld in het licht van artikel 8 van het EVRM.

Verzoekster kende, zoals is gebleken uit het beroep tegen de onontvankelijkheidsbeslissing en het arrest dat daaruit is gevolgd, de redenen die de verwerende partij ertoe hebben gebracht te oordelen dat zij in haar aanvraag geen buitengewone omstandigheden had aangetoond die een terugkeer in de weg zouden staan, en zij toont niet aan dat in het bestreden bevel nogmaals zou moeten worden gemotiveerd over haar individuele omstandigheden, zoals zij deze had aangebracht in haar aanvraag. Zij is immers in staat geweest zich ertegen te verweren en het doel van de formele motiveringsplicht is dan ook bereikt.

2.3. Het enig middel heeft geen ruimere draagwijdte dan wat hiervoor werd beoordeeld en moet dus in zijn geheel wordt verworpen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS